

عنوان مقاله:

یوم الرحبه و تحلیل مواجهه شاهدان غدیر خم با آن

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهشنامه امامیه، دوره 3، شماره 6 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

عبدالرحمن باقرزاده - استادیار گروه معارف اسلامی دانشگاه مازندران

زینب السادات حسینی - دانشیار گروه علوم قرآن و حدیث، دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

چکیده حدیث غدیر خم از مهم ترین اسناد شیعه در اثبات ولایت امام علی (ع) است. به رغم تواتر و دلالت صریح آن بر امامت، یکی از دلایل مخالفان امامت و ولایت بلافضل حضرت علی (ع)، ادعای استشهاد نکردن ایشان به حدیث مزبور است. از آنجا که بیشتر دوران امامت ظاهری ایشان در کوفه سپری شد و یکی از میدانگاه های معروف کوفه به گاه ایراد خطبه، رحبه بود، این مقاله یکی از مناشده های امام (ع) را در این میدان، به روش توصیفی تحلیلی با رویکرد کتاب خانه ای بررسی کرد و به این نتایج دست یافت که ایشان در رحبه به حدیث غدیر استشهاد کرده که حدود ۳۰ نفر از اصحاب پیامبر (ص) بر وی شهادت دادند و برخی بعدها به آن اذعان کردند. از شواهد به دست می آید که مناشده مزبور، علاوه بر روایت شدن از طریق صحابه، تواتر معنوی نیز دارد؛ و از قراین، از جمله اینکه مناشده پس از جنگ جمل و تردید در اطاعت از امام (ع) رخ داده و حضرت (ع) با شدت با منکران برخورد کرده و نیز از ابتلای برخی به بیماری و سپس اقرار آنان به حدیث، برمی آید که منظور از حدیث غدیر امامت و ولایت است نه صرف محبت و دوستی

کلمات کلیدی:

امام علی (ع)، مناشده، رحبه، استشهاد، غدیر خم، صحابه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1272064>

